

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Μεγάλο Σαββάτω
τραγουδιον γιοματω.**

Λαλοῦν πουλάκια στῆς φωλῆς· λαλοῦν τοῦ κάμπου τ' ἄνθη·
λαλοῦν λουλούδια τοῦ βουνοῦ
μέ τ' ἀγγελουδιὰ τ' οὐρανοῦ
“ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὃ ἄδης ἐπικράνη ! ”,

Ἄναστασις, Ἄναστασις, παντοῦ φωτοχυσία,
παντοῦ χαρὰ, παντοῦ ζωὴ,
παντοῦ δοξάζουν ἐν βοῇ,
τοῦ Γολγοθᾶ τὸν ἥρωα, τοῦ κόσμου τὸ Μεσσία.

Γλοκὸ ἐνόησε φίλημα, τὸ πνεῦμα μετὴν ὕλη·
Τὰ Χερουβείμ ἀσπάζονται τῶν Σεραφεὶμ τὰ χεῖλη,
ἢ φύσις παραδίδεται σ' ἀσύλληπτα φιλάκια,
φιλιῶνται τὰ τριαντάφυλλα, φιλιῶνται τὰ πουλάκια.

Φιλιῶνται νηότης στόματα μ' ἀγάπης προθυμία,
φιλιῶνται δῶ, φιλιῶνται κεί
καὶ σερνικοὶ καὶ θηλυκοὶ
καὶ μοναχὰ ἐμένανε δὲν με φιλεῖ καμμία!

Χαρὲς γιοματὸς ὁ παππᾶς τὸ σήμαντρον χτυπάει·
καὶ προσκαλεῖ κάθε πιστὸ, τὸ μποναμᾶ νὰ πάη.
Μὰ γὼ πού ἐσυνήθησα ποτέ μου νὰ μὴ δίνω,
‘ παππᾶ Μητάκη, θὰν τοῦ πῶ,
σὲ σέβομαι καὶ σ' ἀγαπῶ,
ἀλλὰ μού κακοφαίνεται πού πάλι θὰ σ' ἀ μείνω!

Χριστὸς ἀνέστη, κι' ὁ ντουνηῆς εἶν' ὄλος στὸ ποδάρι,
κι' ἂν αὐ βαστοῦν τὰ πόλσα σου κατέβα στὸ παζάρι·
ἂν ὅμως εἶσαι Λάζκαρος καὶ γιὰ ψηλὰ παδίρεις,
καθώστουε σπητάκι σου
κι' ἄναρ' τὸ φαναράκι σου
καὶ διάβαζε τὴ Χαλιμᾶ νὰ γένεσαι Βεζύρης.

Ἄν τὰ βιβλία σήμερα — τοῦ ἕθρου ὑποθέτω —
“ πᾶς πλούσιος τὴν σήμερα καὶ πένης ἐσθιέτω ”,
κι' ἤθελ' αὐτὸς πού τὸγραψε γὰ ζῆ, νὰ τὸν ρωτήσω,
ἂν εἶμ' ἀπένταρος ἐγὼ, πού θαῦρω νὰ ψωνήσω ;

Πάσχα Κυρίου σήμεραν τὰ σύμπαντα φωτίζει·
δὲν ξανατρῶμε ταραμᾶ νὰ μᾶς ἀδυνατίζη
οὔτε κρεμυδι φονικό, οὔτε σουπιὰ κακοῦργα,
πού θέλει κάθε πού τὴν τρῶς νὰ στέρνης καὶ γιὰ πούργα.

Πάσχα σεπτὸν ἀνέτειλε· σ' ἄρνι θὰ ξεθυμᾶνω
νὰ λησμονήσω τὰ κουκκιά καὶ τ' ἄλλα κολοκύθια·
πάσχα πού περιμένουμε τὸν κύριο Ῥωμᾶνο
καὶ τότες πάσχα θάχουμε, γερὸ μετὴν ἀλήθεια.

Τότες θὰ ἰδῆς καθέναν μ' εὐλάβεια ν' ἀνάβη
δुकέρια καὶ τρικέρια
τότες κι' ὁ πρὶ φτωχότερος λαμπρὴ θὰ καταλάβη,
πού τὸ ἀνέσπερον τὸ φῶς θὰ πιάνεται σιὰ χέρια.

Πάσχα μέγα ξημερώνει πού φερίρουνε τ' αὐγά,
κι' ὄλοι ῥίχνονται με κερὶ στὸν ἀνέλαβο καυγᾶ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.5441 Φ30035

Και φιρίθρον παλλικάρια με κοπέλες γελαστές.
και φιρίθρον οι γερόντοι με τῆς μαύρες προσοτές.

Κι' ὅλοι θέλουν νὰ νικήσουν

και τ' αὐγά νὰν τὰ τσακίσουν

κι' ἕνας γέρωσ ὁ καυμένος δὲν μπορεῖ νὰ ἡσυχάτη,
ποῦ προσέχει τὴ γρηά του μὴ φιρίθρη και τὴ χάση!

Πάσχα μέγα ξημερώνει με τ' αὐγά και με τ' ἄρρι,
νὰ, κι' ἡ ντόπιες ἢ νεράιδες με στολὴ καλοκαιρηή.

Πάσχα μέγα ξημερώνει μ' ὄλα συμπάρα και χαρῆς,
παύουν κάθε θεολόγου ὁμιλίες σοβαρές.

Πᾶν ἢ θλίψες πᾶν ἢ κλάψες ἱερέων εὐλαβῶν,
πᾶν τρεξίματα και φούριες δεσποινῶν θεοσεβῶν,
γὰ νὰ βρισκουνε στασιδί
νᾶχη θείαν πανταχοῦ,
νὰ μᾶς δείχνουν τὸ φτιασιδί
και τῆς μπλούζας τους τὸ χ ο ὀ !

Πᾶν ἢ ὠμορφες ἢ ὄρες πῶτρεχα στῆς ἐνορίες
κι' ἐκαμάρινα τοῦ τόπου τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας,
στολισμένες με κορδέλες, στολισμένες με φτερά,
πῶγρεῦαν' τὸ νυμφίο δεξιά κι' ἀριστερά!

Πᾶν ἢ ὠμορφες ἢ ὄρες πῶτρεχα στῆς ἐκκλησιῆς
κι' ἐβλεπα τριγύρω-γύρω, τόσες κι' ἄλλες βουρλησιῆς
τόσους ἔμορφους Πιλάτους, τόσους Ἄννηδες γλυκοῦς,
πῶζητούσαν' νὰ σταυρώσουν νυμφοθήρας β ο λ ι κ ο ὄ ς.

Κι' ἐπειδὴ βροχῆς ἐζέτος μᾶς κυνήγησαν πολλῆς,
κι' ὄλα μας τὰ πανυγήρια ἔγιναν μ' ἀναβολῆς
κι' ἐγιορτάσαμε δυὸ μέρες τὴ γιορτὴ τὴν Ἑθνικὴ
καί τὰ κούλουμα, θυμῶμαι, πῶγινῆκαν Κυριακὴ,
ἐροβῶμουνα μὴ βρέξη και στὸν Ἐπιτάριο τῶρα
ποῦν ἀνέκαθεν συνήθεια νὰ γυρίζεται στὴ χώρα,
κι' ἔξαφνα μᾶς κατεβῆ,
ν' ἀναβάλλουμε κι' αὐτόνε γιὰ τὴ νηά Παρασκευή!

Με τὰ ῥόδα ξημερώνει τοῦ Χριστοῦ μας ἡ Λαμπρῆ,
καμαρώνουν ἢ νυφάδες, ζαχαρώνουν οἱ γαμπροί.

Κι' ἂν καμμιά φορά κι' ἐμένα, σὲ γαμβροῦ με ἰδῆτε γλύκα
θ' ἀγαπᾶω και τὴ νύφρ, μὰ ποτὲ καθὼς τὴν προῖκα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν οἱ λαοί!
μὰ και τὴ Λαμπρῆ νὰ κάμη ὁ λαὸς χωρὶς φαή;

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λυγθῆτε τὸ φιλι'
παύω πρὶν νὰ μοῦ τὸ πῆτε πῶς σᾶς σκότιστα πολὺ.

— XXXX —

**Γράφω ῥίμες μερικῆς
και γὰ τῆς γυμναστικῆς.**

Ἀγαπημένα θηλυκά κι' ἀγόριζ ζηλεμένα,
θερμά συγχαρητήρια δεχθῆτε κι' ἀπὸ μένα
γι' αὐτά σας τὰ γυμνάσματα, στὸ δρόμο και στὸ δέσκα
κι' εὐχαριστοῦμαι θελαδὴ ποῦ Ἀσύηδες εὐρίσκω
και στὰ δικὰ μας χῶματα.

Και λέω και στὸν Κατραβᾶ γι' αὐτὰ τὰ κατορθώματα,
" ἐσύ σαι φίνος γυμναστή, με ῥώμην και με σθένος,
κι' ὄλι, μακάριος ἀνὴρ καθάπερ ὁ Π ε θ ε ν ο ς !

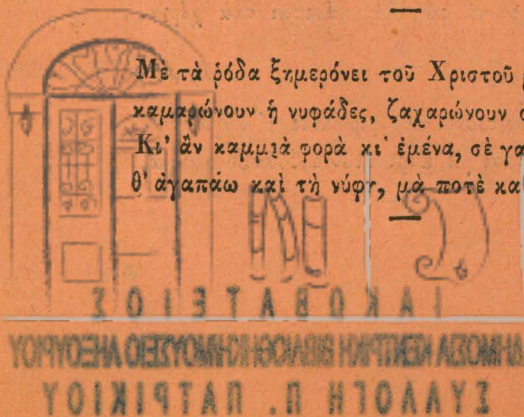
" Γειά σου ξιφτερί γυμναστή
με τὴ βελάδα τὴ σκιστὴ
ποῦ κάθε ντόπιό μερακλή
θὰν τότε βγάλῃς Ἑρακλή
και κάθε νεροζύλωτη τῆς κάμαρας κοκῶ-α,,
νταρντάνα κι' ἀμαζόνα ! ,,

Σωμαστικῆς ἐξετάσεις ξάφνου κάνουν τὰ σκολειά,
κι' πῶραν οἱ λιμοκοντόροι κι' ἢ κυρίες μας δούλειά.
Ἐξετάσεις με κορύνες, με κιντοῦς, με πιαναφόρτες,
ἀ ν τ α τ ᾶ τ α εὐκαιρία γιὰ ξεμπούρισμα και κόρτες.

Κι' ἔτρεξαν τὰ γυναικεῖα τὰ περίεργα τ' ἰσκέρια,
νὰ θαυμάσουν τῆς δασκάλες με τὰ κρόταλα στὰ χέρια.
Και στὸν ἦχον τοῦ κροτάλου ξελαφρίζομαι και τρέχω
και στὴν ἔμορφη δασκάλα ποῦ τὸ χτύπαγε προσέχω,
κι' ἐβλεπα τὰς αἰωρήσεις
και τοῦ σώματος τὰς κλίσεις
κι' ἔλεγα, σιγά, σιγά

" τὸ ἀγύμναστον μου σώμα νῦν πρὸς γύμνασιν ὄργᾶ ,,
μ' ἂν μ' ἀκούγαν' ἢ δασκάλες,
τὶ κυμάνσεις κι' αἰωρήσεις ποῦ θὰ μᾶκαναν στῆς σιάλες !

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Κι' έτρεξαν να καμαρώσουν τ' άλλατα τὰ παιδικὰ
σώματα τορπιλοφόρα κυριών κυλινδρικά.

Κι' έθυμώτουν κάθε μία πενητάπριλη κοκκέτα,
πώς σιὰ νηάτα της έπήδα τὰ χαντάκια τών οδών,
σαν τρελλή και σαρταδόρα λαμπρατική βολέτα
δίχως νάμαθε ποτέ της, εύκαμψίας τών ποδών.

Κι' έθουμάσθησαν κινήσεις ζωηρές γυμναστικής
ταιριασμένες με τούς ήχους Ούρανίας μουσικής
και με πόλκα και μαζούρκα έπληδύσαν ή παιδούλες
μ' όμοιόμορφες ποδούλες.

κ' όλοι κράζουν έν βοή ξ

“Τι γυμνάσματα ώραϊτα ! όλο σφρίγος και Ζωή !

Κι' εύχομαι με την καρδιά μου, σε δατιάλες και μαθητρές
Σπαρτιάτιδες αρχαϊαι μιν ήμερα να γενούν,
στο λιανό τους δαχτυλάκι να σηκώσιν χίτες λίτρες
και με πρώτη έρεδρεία, Μπουμπουλίτες να φανούν.

—XXXXXX—

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

- Την καρδιά μου την βργίζεις
σαν κτυπας το πλακοαρ...
- Να χαθής μη με σκοτίζεις !...
- Το λαιπόν όρεβοάρ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Τρεις έρωτόκριτοι μαζί
στο όρόμο περβατοϋνε
παντού κυτάνε σα χαζοί
και καμπανιές πετοϋνε.

Στρίφτουλας είν' ό πιό μικρός
ό άλλος μπόν χριστιάνος,
ό τρίτος, έρωτας νεκρός
κι' άμίμητος σοπράνος.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

‘Η επί του θέματος έγερθείσα συζήτησις και ή
άγανάκτησις του κοινου δια την αποκαλυφθείσαν
πλάνην εις το σύνολον και τὰ καθέκαστα του θη-
σαυρου, έδωκεν άφορμήν εις την δημοτικήν άρχήν
ίνα ενεργήση δραστηρίως, ως πληροφορούμεθα προς
έπιτυχίαν μεταβολής τινών εκ των όρων της συμ-
βάσεως, εις βαθμόν τουλάχιστον έπιτρέποντα την
ειρηνικήν συμβίωσιν των συμβληθέντων μέχρις ανυ-
ψώσεως της σημαίας της δημοτικής ανεξαρτησίας,
ήτις θα λάβη χώραν κατά το σωτήριο έτος του
1960 !

Είνα πολύ άξιόπαινος ή δημοτική άρχή δια τας
καταβαλλομένας προσπάθειάς, κατά τας όποιάς δέον
παντι τρόπω να ενισχυθ ή υπό των ιδιωτών, ίνα
αϋται αποβώσιν αποτελεσματικά. Δέν πιστεύομεν
να ύπαρχη σοβαρά αντίρρησις ως προς την πλάνην
εις ήν όλίσθησαν συμφωνήσαντες μετά της αναδόχου
έταιρίας και την έπιπολαιότητα μεθ' ής ήγαγον εις
πέρας την ύπόθεσιν, λυπούμεθα δε αποκαλύπτοντες
ήδη και νέον άμάρτημα της συμβάσεως, το όποιον
παραδίδομεν εις την προσοχήν της δημοτικής άρ-
χής. . . εαν τόρα ή προσοχή πρόκειται να χρησι-
μεύση.

Έχομεν υπ' όψιν την σύμβασιν Καλαμών, γε-
νομένην μεταξύ της πόλεως εκείνης και της ιδίας
έταιρίας Thomson Houston. Ο χώρος δέν μās έπιτρέ-
πει ίνα επιμείνωμεν έφ' όλων των όρων της συμβά-
σεως ταύτης και της μεγάλης ύπεροχής αϋτών επί
των όρων της ήμετέρας, και σταματώμεν εις το ζή-
τημα της έντάσεως του φωτισμου, διότι πολύ φο-
βούμεθα μήπως, μεθ' όλους τούς άθλίους όρους και
τας δεινάς ύποχρεώσεις του Δήμου δέν θα έχωμεν
ούτε τον φωτισμόν τον όποιον προσδοκώμεν !

‘Η σύμβασις Καλαμών ύποχρεοί την ανάδοχον
εις φωτισμόν δια 300 λαμπτήρων, έντάσεως καθά-
ρως φωτιστικής δυνάμεως του λά-
χιστον δεκαέξ γερμανικών κηρίων ή δύο ο-
λυχνίων Carcel. ‘Η ήμετέρα σύμβασις εξασφαλίζει
φωτιστικήν έντασιν δεκαέξ κανονικών κηρίων,
ή ένός και ήμίσεως Carcel !

‘Οποία ή διαφορά μεταξύ των θαυματουργών
λέξεων γερμανικών και κανονικών μās
έξηγει ή αντίστοιχος δύναμις Carcel. Είκοσιπέντε
επί τοις εκατόν, ό έστι μεθερμηνευόμενον, αντί 16
κηρίων φωτιστικήν δύναμιν λαμπτήρων δέν θα έχω-
μεν ή 12 κηρίων. Μήπως κάμνομεν λάθος εις τον
λογαριασμόν.

—XXXXXX—

Σιφήκας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

**ΤΟ ΑΥΓΟ
ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ**

Ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν ποιημάτων τοῦ κορυφαίου των συγχρόνων σατυρικῶν

ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ.

Αὐγὸ μου λαμπριάτικο,
γλυκὸ καλοψημένο,
ξερὸ κοκκινομούτικο,
πολυπιθυμημένο.

Ἄν ἔλεγα τὴ χάρες σου
μία-μία μετὴν ἀράδα,
οὔτε ἡ Λαμπρὴ μ' ἐδίκουνε
οὔτε ὅλη ἡ νηὶ βδομάδα.

Ἐσὺ τοῦ φιλοσόφου
ἔσπασες τὸ κεφάλι,
ὅπου ἔχασομυαλοῦσανε
μ' ἐπιμονὴ μεγάλη.

Γιὰ ναῦρουνε στὴ σκέψη τους,
μὰ δὲ θυμόματι πότα,
ἂν τὸ αὐγὸ ἐπρωτότανε,
ἢ ἂν ἦταν' πρῶτα ἡ κότα.

Μὰ πρέπει δὰ ν' ἀκούσετε
τὴν ἱστορία τ' αὐγοῦ
πὼς ἐπρωτογνωρίστηκε,
πότε καὶ πὼς καὶ ποῦ.

Θέλει γνωρίζετε ὅλοι σας
ἀπὸ τὴν ἱστορία,
τὴν Κιβωτῶ ποῦ ἐγένηκε
γιὰ μιὰ νεροποντία.

Ἄκόμη θέλει ἀκούσετε
πὼς κάθε λογῆς ζῶα
ἔμπασε ὁ Νῶες ἐκείμεθα
καὶ βλαβερὰ καὶ ἀθῶα.

Ἐκεῖχαν κι' ἓναν κόκορο
καὶ μίαν πουλακιδούλα,
σὲ μιὰ ἀγγοῦνὴ παράμερα
σὰ μίαν καποναρούλα.

Μιὰ μέρα ἐτούτη ἔκαμ' αὐγὸ
καὶ κάθε αὐγὴ ἔκαν' ἓνα,
μὰ πέφτοντας ἐσπούσανε
κι' ἐππαίγανε χαμένα.

Λιχρῶτα καὶ περιεργῆ
ἡ Νῶενα σὰν τὴν Εὐχ,
δὲν ἔκανε ἄλλο ἐκείμεθα
παρὶ ἀνεπιμετατέα.

Εἶδε τ' αὐγὰ κι' ἐβάλθηκε
μετὸ σιψὶ τοῦ ἀντρός της
γονατιστὴ ὤμορφάμορφα
κι' ἐτράβηξε ἓνα ὄμπρός της,
Τόρκε καὶ τότε τσ' ἄρρεσε
ποῦ ἐτράβηξε ἄλλο -ν- ἓνα
τρία πῶδεκε εὐρεθίκανε.
δὲν ἄφησε κανένα.

Μὰ λὲν πῶς λίγο ἐχόρτενε
ἂν ἤθελ' εἶναι κι' ἔξει,
γιατὶ, σπαστὰ, δὲν ἔτρωγε
παρὶ ὅ,τι ἦθε διαλέξει.

Μάλιστα λέει... Ποῦ τόβρηκα;...
στὴν Παλαιὰ, ἃ δὲν σφάλλω,
ὅπως ἐκύτταζε ἔπειτα
τὴν κότα ἂν εἶχε κηάλλω.

Ἡ σχαντερὴ συνήθεια
ἐπιάστηκε ἀπὸ τότες
νὰ βάνουνε τὸ δάχτυλο
γιὰ νὰ κυττοῦν' τὴν κότες.

Ἔτσι τ' αὐγὸ ἐγνωρίστηκε
στὴς Κιβωτῶς τὴν πρῶμη'
κι' ἡ Εὐρώπη ἐχειροκρότησε,
καὶ ὁ Κόσμος εἰς τὴ φήμη.
Οἱ Χριστιανοὶ τὸ ἐβάψανε
ἔπειτα γιὰ τὸ θάυμα
ὅπου τ' αὐγὰ τὰ ἐτίμησε
ποὺλι παρὶ ἄλλο πρᾶμμα.

Ἔτσι λαμπρὴ καὶ ἀπόλαμπρα
ὅλοι βαστοῦν τ' αὐγὸ τους,
μικροὶ - μεγάλοι θελοῦνε
να φάνε τὸ δικό τους.

Κ' εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο
ἀπὸ τὸ παρεθύρι
νὰ μὴν ἰδῆτε κάποιον
μὲ κάποια νὰ φιρίρη.

Φιρίρει τότες ὁ γιατρός
μ' ἐκείνες ποῦ γιατρεύει.
Φιρίρει κι' ὁ συνήγορος
μ' ἐκὲς ποῦ διασπεντεύει.

Φιρίρει πάλε ὁ γείτωνες
μὲ τὴν γειτώνας του.
Φιρίρει κι' ὁ ἐφημέριος
μὲ τσ' ἐνορίτησές του.

Φιρίρουνε ἀνερότητα
ὅλοι, λαϊκοὶ παπάδες...

Ὡ, τῆς λαμπρῆς νὰ ἐμοιάζει
καὶ ἡ ἄλλης Κυριακάδες!

Καὶ τότε φηριρίματα
ἔσειλαι ποῦ τὰ κάνεις,
κόκκινο αὐγὸ λαμπριάτικο,
πατὲ νὰ μὴν πεθάνης.

Ἀῦσις τοῦ προηγουμένου μας αἰνίγματος.

Τὸ μὴ δὲν (0).

Γεράσιμος Ι. Ξυδιᾶς πρῶτος λύτης,
Ἄνδρας Γ. Λοβέρδος. — Τὸ θῦμα τῆς 1
Ἀπριλίου. — Ὁ μὴ ξυριζόμενος ἐνεκεν
τοῦ πενθοῦντος ἐρωτός του. — Συριδῶν
Ῥαζῆς, Βίρηνη Μακρῆ.

Σήμερον προτείνεται τὸ αἶνιγμα.

Τίς εἶναι ὁ ἀμισθος καὶ ἀγρυπνος
γραμματεὺς, ὅστις ἀνευ χάρτου, ἀνευ κα-
λάμου, ἀνευ μελάνης καταγράφει μὲ ἀ-
νεξάλειπτου χαρακτῆρος καὶ ἐν πάσῃ ἀ-
κριβείᾳ, πάσας τὰς πράξεις τῆς παρούσης
ζωῆς;

Ὁ πρῶτος λύτης θὰ πάρῃ ἓνα χρυσό-
δέτον μυθιατόρημα.

Ἀπεβίωσεν πάσχων ἐκ χρο-
νίου νοσήματος ὁ μουσικὸς Σα-
ράντης Λαμπύρης. Τὸν ἀτυχῆ
συμπολίτην μας ἠκολούθησεν πλη-
θος πολὺ προπορευομένης τῆς Φι-
λαρμονικῆς.

ΜΗ ΒΙΑΣΘΗΤΕ.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ φθάσῃ
εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν ῥαφεῖον τοῦ
Ἀρσένῃ πλουσιωτάτῃ συλλογῇ θε-
ρινῶν ὑφασμάτων (νουβωτέ) ἰκα-
νοποιούσα ὅλα τὰ γούστα.

ΜΗ ΒΙΑΣΘΗΤΕ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΤΗΠΟΙΣ ΑΙΕΛΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ